

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 4T/87/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010436
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6718010436.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Adriány Považanovej a prísediacich Anny Pačekovej a Mgr. Dušana Kočlíka v trestnej veci obžalovaného E. F. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30.11.2018, takto

rozhodol:

obžalovaný

E. F., nar. XX.XX.XXXX v W. A., trvale bytom U. N. XXX, prechodne bytom Š., L. XX,

je vinný, že

v období od 04.08.2017 do 15.11.2017 v meste A., okres A. pod uvádzaním rôznych fiktívnych zámienok a ubezpečovaním, že finančné prostriedky vráti v dohodnutej dobe a dohodnutým spôsobom vylákal formou opakovaných pôžičiek poskytnutých v hotovosti aj poštovými poukazmi od Y. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., ul. R.. Z.. Q. XXXX/XX finančné prostriedky v celkovej výške 3.990 €, pričom tak konal s vedomím, že Y. U. uvádza nepravdu o účele pôžičiek a že poskytnuté finančné prostriedky nikdy nevráti, čím Y. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., ul. R.. Z.. Q. XXXX/XX uviedol do omylu a spôsobil mu škodu vo výške 3.990 €,

t e d a

na Š. cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu a čin spáchal na chránenej osobe,

č í m s p á c h a l

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 49 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 64 (šesťdesiatštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného z a r a d ŭ j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 11.07.2018 pod č. 1Pv 489/17/6611-27 na Okresnom súde Zvolen obžalobu na obžalovaného E. F. (ďalej len obžalovaný) pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení o práve urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný. Ďalej uviedol, že už v minulosti mal od poškodeného požičané peniaze, kedy mu bola súdom v civilnom konaní uložená povinnosť zaplatiť poškodenému sumu cca 11.500 € alebo 11.200 €. Po prepustení z výkonu trestu kontaktoval poškodeného s tým, že peniaze na splácanie predchádzajúceho dlhu momentálne nemá, ale prisľúbil mu, že bude mať nejaký obchod v Poľsku a požiadal poškodeného, či by mu nevedel na tento materiál požičať nejaké peniaze, že po zrealizovaní tohto obchodu mu vráti všetky dlžné peniaze. Poškodenému prisľúbil, že ak by mu tento obchod aj nevyšiel, že mu peniaze vráti na viac krát. Poškodený mu vtedy požičal sumu 1.700 €. O aký obchod sa jedná poškodenému nehovoril. Išlo o nákup stavebného náradia z Poľska. Nakoľko mu tento obchod nevyšiel, pretože tovar, ktorý nakúpil bol len nejaký fejk, išiel osobne o tom poškodeného informovať a tiež mu povedal, že je ochotný požičané peniaze splácať na 2 alebo 3 krát. Bolo v roku 2017. Peniaze spolu v sume 1.700 € poškodenému vrátil na 2 alebo 3 krát. Okrem tejto sumy si v žalovanom období inú sumu od poškodeného nepožičal. Poškodený požičal sumu spolu 14.500 alebo 14.600 € jeho družke V. F.. Na doplňujúce otázky prokurátorky uviedol, že poškodeného žiadal o pôžičku asi 2.000 €, nakoniec sa dohodli na sume 1.700 €. Túto sumu mu poškodený požičal v deň, keď ho on o peniaze požiadal, bol ich vybrať zo Slovenskej sporiteľne. K dokladom o uskutočnení obchodu v Poľsku vie predložiť potvrdenky, jedná sa o nákup tovaru z čínskeho trhu vo Varšave, ale či má doma od neho ešte doklady uviesť nevie, musel by to pozrieť, ale vedel by si to vyžiadať. Nevie označiť žiadneho obchodného partnera, od ktorého tovar kupoval, nepamätá si ich, je ich strašne veľa. Po prečítaní návrhu prokurátorky časti jeho výpovede z prípravného konania zo dňa 16.05.2018 z č.l. 12, kedy uviedol, že pôžičky prebiehali na viackrát v sumách približne od 100 € do 2.000 €, ktoré mu poškodený dával v hotovosti, alebo mu ich zaslal poštou na meno jeho družky V. F., nepamätá sa koľko, kedy a v akých výškach boli jednotlivé pôžičky, za účelom odstránenia rozporov obžalovaný uviedol, že to povedal na seba preto, lebo jeho družka V. F. odmietla vo veci vypovedať z dôvodu, že je chorá a nevládze vyprávať. Myslel si, že z toho problém nebude, že ona bude všetko splácať. Následne uviedol, že on to nevypovedal, nevie prečo je to tam napísané. K predloženej mu na nahliadnutie zápisnice o jeho výsluchu ako obvineného zo dňa 16.05.2018 z č.l. 12, obžalovaný potvrdil, že podpis na nej je jeho, nevie čo je tam uvedené, nečítal ju, nie je to jeho povinnosť. Po prečítaní návrhu prokurátorky ďalšej časti jeho výpovede z prípravného konania zo dňa 16.05.2018 z č.l. 12, kedy uviedol, že od poškodeného si začal požičiavať peniaze od leta 2011, lebo ich potreboval na biznis, ktorý mu nekonkretizoval, jednalo sa o biznis v Rakúsku, ktorý nechce bližšie špecifikovať a vedel, že poškodený by bol ochotný mu požičať, za účelom odstránenia rozporov, obžalovaný ďalej odmietol na hlavnom pojednávaní vypovedať.

Svedok - poškodený Y. U. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného pozná asi od roku 2003-2004. Ku skutku ďalej uviedol, že obžalovaný prišiel za ním domov, povedal mu, že ide peniaze, ktoré mu dlhuje asi od roku 2008 vybaviť do Rakúska za Ď., tieto mu potom vráti a zabezpečí mu aj vrátenie aspoň časti peňazí, ktoré mal od neho požičané aj p. Ď.. Nakoľko mu obžalovaný vtedy povedal, že nemá peniaze na cestu, dal mu na cestu asi 100 €. Veril obžalovanému, že mu dlžné peniaze vráti. Potom obžalovaný znovu prišiel za ním s tým, že predáva rodinný dom v V., že má blokované peniaze v M. F. a poprosil ho znovu, či by mu nepožičal peniaze. Vzhľadom na odstup času si presne na termíny a sumy pôžičiek, ktoré poskytol obžalovanému nepamätá, uviedol to vo svojej výpovedi v prípravnom konaní. Peniaze dával obžalovanému postupne v hotovosti, ako aj poštovými poukazmi aj na meno V. F.. O každej pôžičke spísali potvrdenie a obžalovaný prisľúbil dokedy peniaze vráti. V priebehu roku 2017 mu obžalovaný nevrátil žiadnu sumu, až v januári 2018 sa ozval, že chce dohodnúť splátkový kalendár, ktorý dohodli až v máji 2018. V. F., družka obžalovaného mu dnes spláca po 150 € mesačne a obžalovaný mu zaplatil 1.700 € na 3 krát. Obžalovaný ho pri ich prvej návšteve u neho v roku 2017 presvedčil, aby požičal jeho družke V. peniaze, že majú exekúciu aj dlhy na sociálnej poisťovni. Asi v roku 2008 požičal obžalovanému peniaze, lebo ho tento presvedčil, on je dôverčivý, obžalovaný mu tieto peniaze doposiaľ nevrátil. Poškodený po nahliadnutí do listinných dôkazov - čestných prehlásení z č.l. 35-36 potvrdil, že tieto vyhotovil on a podpísal ich aj obžalovaný a záznamy dopísané rukou na č.l. 36 sú potvrdenia, ktoré si s obžalovaným vystavili za ďalšie pôžičky. Tiež potvrdil, že na poštových poukázkach na č.l. 37-38 spisu sú sumy, ktoré zaslal. Už si nespomína, či ho o sumy adresované na meno V. F. žiadal obžalovaný alebo jeho družka. Peniaze od neho pýtala aj V. F. sama telefonicky, ale aj keď bola u neho s obžalovaným. S touto sa stretol asi 11 krát vždy v prítomnosti obžalovaného. Obžalovaný mal vedomosť o tom, že aj jej požičal peniaze. Požičal jej minimálne 3.000 €. On využil situáciu, keď bol obžalovaný u neho

a napísal čestné prehlásenie, ktoré dal obžalovanému podpísať, v tomto uviedol sumu, ktorú dovtedy požičal obom spolu. On si pôvodne myslel, že obžalovaný a V. F. sú manželia, obžalovaný ju vždy volal moja žena, až neskôr zistil, že sú druh a družka a majú spolu dve deti. Obžalovaný vysvetlil, že má trvalé bydlisko U. N. a v Š. býva. Potvrdil, že peniaze poskytol aj cez elektroobchod W. a tiež si zobral za týmto účelom pôžičku z nebankovky Z.. Už si nie je istý, či niekedy peniaze pre obžalovaného posielal na meno V. F.. Obžalovaný mu povedal, že sa živí obchodmi v Rakúsku, nevie akými. Obžalovaný mu spomínal aj nejaký obchod v Poľsku, už si nie je istý, či to bolo v súvislosti s týmito pôžičkami. Od obžalovaného nežiadal za požičané peniaze žiaden úrok ani odplatu, uspokojoval sa len tým, že má od obžalovaného podpísané čestné vyhlásenie a že mu obžalovaný peniaze vráti. V ďalšej výpovedi poškodený potvrdil, že ho ešte pred podaním trestného oznámenia obžalovaný zobral do M. v I. X. vo A., kde mu doniesol nejaký žltý doklad od pracovníčky banky pri priehradke a tvrdil mu, že toto je doklad o tom, že mu má byť poukázaná suma 40.000 € za predaj domu. On nemal vtedy so sebou okuliare, obsah tohto dokladu si poriadne neprehliadol. Peniaze posielal obžalovanému a jeho družke aj po podaní trestného oznámenia z dôvodu, že títo ho vždy presvedčili, že mu peniaze vrátia, že si ich vybaví z Rakúska a on im veril. V decembri 2017 oznámil obžalovanému, že na neho podal trestné oznámenie a tento sa mu ozval v januári 2018, že sa chce dohodnúť na splátkovom kalendári. Potom obžalovaný prišiel za ním osobne až v máji 2018, kedy aj spísali splátkový kalendár.

Obžalovaný k výpovedi poškodeného potvrdil, že bol v M., kde si bol overiť, či si môže zobrať účet, lebo jeho družka V. F. mala na svoje meno exekúcie v celkovej sume 40.000 € a v tom čase mali v úmysle v Rakúsku o poskytnutie úveru družke v sume 40.000 €, ktorý by jej následne poslali na účet, ktorý by zriadili v banke na Slovensku. Tiež je pravdou, že si tam vtedy zobral aj nejaké tlačivo možno bolo žlté, v úmysle zriadit' si účet v M., nič sa ale vtedy nezriadilo. V banke bol sám, poškodený ho čakal pred bankou. On poškodenému hneď na začiatku povedal, že mu chce peniaze ak mu to výjde vrátiť z úveru, ktorý si vybavovala družka v C.. Už vtedy povedal poškodenému, že ak by mu to nevyšlo, splatí mu peniaze v splátkach.

Na hlavnom pojednávaní vypočutá svedkyňa V. F., družka obžalovaného, uviedla, že s obžalovaným žijú vo vzťahu 10 rokov. Na adrese VX. N. XXX má obžalovaný trvalý pobyt, ale žijú a aj v roku 2017 žili spolu Š., L. XX. O poškodenom sa dozvedela v čase, keď bol obžalovaný vo výkone trestu. V roku 2017 bola u poškodeného s obžalovaným raz a potom veľakrát aj sama. Obžalovaný mal od poškodeného požičané peniaze, tento sa s ním išiel porozprávať, vtedy si od neho peniaze nepožičal. Obžalovaný mal už dlh voči poškodenému z minulosti splatený, alebo mu ho splácal. Potom išla za poškodeným sama, kedy prvý krát si už nespomína. Povedala mu, že si ide vybaviť pôžičku do C. a požiadala ho, či jej na vybavenie tejto pôžičky požičia peniaze, akú sumu si už nepamätá. Poškodený jej vtedy žiadne peniaze do ruky nedal, už si nepamätá prečo, dohodli sa, že jej ich pošle poštou. Obžalovaný nevedel o tom, že bola vtedy za poškodeným, bol vtedy doma. Ona predtým 4 alebo 5 krát poškodenému volala, že za ním príde, ale dôvod svojej návštevy mu nepovedala. Peniaze z pôžičky v C. chcela minúť na vlastnú potrebu. Peniaze od poškodeného jej prišli do týždňa, dvoch, prvý krát 400 €. Telefonicky viackrát žiadala poškodeného, že potrebuje peniaze v súvislosti s vybavovaním toho úveru. Sľúbila mu, že mu tieto peniaze vráti. On súhlasil a peniaze jej posielal poštovou poukážkou domov. Ona išla s týmito peniazmi do C. riešiť ten úver. Peniaze od poškodeného minula na cestovné, na ubytovanie v C. a na výdavky spojené s vybavovaním toho úveru. Úver vybavovala v meste, ktorého presný názov už teraz nevie. Bola to nejaká banka, jej názov uviesť nevie a už nevie uviesť ani od koho sa o tejto banke dozvedela. Táto pôžička jej však nevyšla, oklamali ju tam, čo oznámila poškodenému pri ich osobnom stretnutí. Poškodeného navštevovala aj počas vybavovania pôžičky v C.. Potom si už od neho peniaze nepožičala. Nepamätá si koľko si spolu od poškodeného požičala. Obžalovaný nevedel o tom, že jej poškodený posielal peniaze poštou, ona mu to povedala až po tom, čo pôžičku nedostala. Od poškodeného vie, že obžalovaný si od neho po návrate z výkonu trestu odňatia slobody požičal 1.700 €, nevie však kedy, túto sumu už vrátil osobne poškodenému na 3 krát. Nevie na čo si obžalovaný požičal tieto peniaze od poškodeného. S poškodeným neboli dohodnutí dokedy mu má ona vrátiť peniaze. Mala mu vrátiť koľko on povedal, že bude splácať, je to napísané na tom papieri. Pôžička v C. mala byť vo výške 10.000 až 15.000 €. Z tejto chcela vrátiť poškodenému požičané peniaze. V tom čase mala aj nejaké dlhy, napr. v Sociálnej poisťovni, nebola zamestnaná, ani evidovaná na úrade práce, má invalidný dôchodok kvôli epilepsii. Ani obžalovaný nebol vtedy zamestnaný, peniaze mu dával jeho otec. Nevie o tom, že by obžalovaný robil v roku 2017 nejaké obchody. Nepamätá si, či tento aj niekedy v roku 2017 cestoval do zahraničia. Ona poškodenému nepodpisovala žiadny papier o tom, že mu dlhuje nejaké peniaze. Nevie, či mu niečo podpisoval obžalovaný. O vybavovaní pôžičky už nemá žiadne doklady.

Poškodený k výpovedi svedkyne uviedol, že so svedkyňou sa stretol osobne sám len raz, ináč sa stretli len vždy v prítomnosti obžalovaného. Potvrdil, že svedkyňa mu hovorila o vybavovaní pôžičky asi v Rakúsku, ale on od nich vedel, že peniaze potrebuje a tieto od neho žiadala najmä na splácanie exekúcií, dokonca keď raz od neho prišli pýtať peniaze, telefonovali pred ním s nejakým exekútorom na východné Slovensko, ktorého mu aj dali k telefónu a tento mu potvrdil, že svedkyňa má exekúcie, povedal mu aj ich výšku, aj voči komu, myslí, že to boli voči Sociálnej poisťovni. Bolo to ešte pred podaním jeho trestného oznámenia.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie čítaním aj listinných dôkazov podľa § 269 Tr. poriadku, a to najmä zápisnice o trestnom oznámení Y. U. zo dňa 27.09.2017 spisanej na OR PZ, OKP Zvolen na E. F., nar. XX.XX.XXXX pre podozrenie z trestného činu podvodu, v ktorom opísal konanie obžalovaného voči jeho osobe odo dňa 04.08.2017 a spôsob vylákania finančných prostriedkov na rôzne účely s prísľubom ich vrátenia, pričom finančné prostriedky mu uvádzajúc rôzne zámienky v dohodnutej dobe nevrátil (č.l. 1-2); fotokópií listín predložených poškodeným Y. U., a to čestných prehlásení o zapožičaní finančných prostriedkov obžalovanému (č.l. 35-36), poštových poukážok o sumách poukázaných poškodeným Y. U. na meno obžalovaného a jeho družky V. F. (č.l. 37-38), o realizácii prevodu finančných prostriedkov poškodeným prostredníctvom spoločnosti MoneyGram Payment Systems, Inc. - NAY, a.s. zo dňa 07.10.2017 a zo dňa 08.10.2017 (č.l. 39-42), dokladov o pôžičke poskytnutej poškodenému spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. dňa 17.10.2017 (č.l. 43-44); fotokópií listín predložených obžalovaným, a to dohody o splátkovom kalendári medzi obžalovaným a poškodeným zo dňa 09.05.2018 (č.l.45), poštovej poukážky o úhrade časti dlhu (č.l.46); správ bankových inštitúcií (č.l. 48-75), správy Sociálnej poisťovne, pobočka Nové Zámky (č.l. 77), správy Geodetického a kartografického ústavu Bratislava s pripojenou lustráciou (č.l.79-83), oznámenia Okresného súdu Zvolen (č.l. 85), trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen č.k. 5T/56/2015-294 zo dňa 19.05.2015 (č.l. 88), rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/18/2015 zo dňa 16.04.2015 (č.l.91-92), výpisu a odpovede na lustráciu v registri priestupkov MV SR na obžalovaného (č.l. 100-102, 128-129), odpisu z registra trestov obžalovaného (č.l. 130-132), ako aj obsahu ostatného spisového materiálu.

Na základe takto vykonaného dokazovania a po zhodnotení jednotlivých dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku a to jednotlivo, tak i v ich súhrne, mal súd potom vinu obžalovaného z konania uvedeného v upravenej skutkovej vete rozsudku tak, ako ho prokurátorka modifikovala v záverečnej reči vo vzťahu k výške spôsobenej škody poškodenému Y. U., za nepochybne preukázanú. Súd pri určení výšky škody aplikoval ustanovenie § 124 Tr. zákona, ktoré škodu na účely Tr. zákona definuje ako ujmu na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného, ale jeho inú ujmu, ktorá je v príčinnej súvislosti so spáchaným trestným činom a z vykonaného dokazovania nesporne vyplynulo, že následkom protiprávneho konania obžalovaného došlo konaním obžalovaného k ujme na majetku poškodeného Y. U. v sume 3.990 €.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov aj napriek skutočnosti, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní i v prípravnom konaní spáchanie skutku kladeného mu za vinu poprel, pričom na hlavnom pojednávaní sa obhajoval tým, že nakoľko mal záujem poškodenému splatiť dlh z minulosti, peniaze na jeho splácanie však nemal, preto prisľúbil poškodenému vrátiť peniaze po zrealizovaní obchodu v Poľsku, ktorý mu bližšie nešpecifikoval a aby tento obchod mohol zrealizovať, požiadal ho o požičanie peňazí na nákup materiálu. Poškodenému vtedy prisľúbil, že ak by tento obchod nebol úspešný, peniaze mu vráti na viac krát. Poškodený mu vtedy požičal len sumu 1.700 €. Tento obchod - nákup stavebného náradia z Poľska mu nevyšiel, preto požičané peniaze v sume 1.700 € poškodenému vrátil v dvoch alebo troch splátkach. Sumu spolu 14.500 € alebo 14.600 € poškodený požičal jeho družke V. F..

Súd však takto postavenú obranu obžalovaného na hlavnom pojednávaní považoval za účelovú so snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, ako aj prípadnému trestu, ktorý mu hrozil, nakoľko skutok kladený mu za vinu mal spáchať v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, keď obžalovaný v prípravnom konaní priznal, že pôžičky od poškodeného prebiehali na viackrát v sumách približne od 100 € do 2.000 €, a to za účelom realizácie obchodu v Rakúsku, ktorý odmietol bližšie konkretizovať s tým, že pôžičky mu boli poskytnuté v hotovosti, ako aj prostredníctvom pošty aj na meno jeho družky V. F., pričom si nepamätal počet pôžičiek, kedy a ani v akých výškach mu boli jednotlivé pôžičky poškodeným poskytnuté. Obžalovaný zistené rozpory v jeho výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní nedokázal dôveryhodne vysvetliť, následne uvádzal, že to nevytvrdil, nevie prečo je to tam napísané aj keď podpis na zápisnici je jeho a ďalej odmietol na hlavnom pojednávaní vypovedať. Žiadne doklady týkajúce sa ním zrealizovaného obchodu, ktorý mal spočívať v nákupe materiálu nepredložil, nevedel uviesť meno žiadneho obchodného partnera.

Obrana obžalovaného bola vyvrátená výpoveďou svedka - poškodeného Y. U., ktorý popísal konanie obžalovaného, účel na aký obžalovaný od neho žiadal finančné prostriedky a za akým účelom mu tieto požičal s tým, že obžalovaný mu prisľúbil aj vrátenie peňazí, ktoré požičal v minulosti obžalovanému a p. Ď.. Tento ho tiež presvedčil, aby požičal peniaze aj jeho družke V. F. za účelom uhradenia exekúcie aj dlhov na sociálnej poisťovni, ktorú skutočnosť mu telefonicky potvrdila osoba, o ktorej mu obžalovaný s družkou tvrdili, že je to súdny exekútor. Obžalovaný mu tvrdil, že predáva rodinný dom v V., má blokované peniaze v banke a prosil ho o požičanie peňazí na odblokovanie účtu. Obžalovaný ho tiež zobral do Tatrabanky v OC Európa vo A., kde mu doniesol nejaký žltý doklad od pracovníčky banky a tvrdil mu, že mu má byť poukázaná suma 40.000 € za predaj domu. Peniaze na obžalovaným tvrdený účel, dával obžalovanému postupne v hotovosti, ako aj poštovými poukazmi, ako aj prostredníctvom spoločnosti MoneyGram Payment Systems, Inc. - NAY, a.s. aj na meno V. F., ktorá ho tiež žiadala o peniaze. Za týmto účelom si zobral aj pôžičku od spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Peniaze posielal obžalovanému a jeho družke aj po podaní trestného oznámenia z dôvodu, že títo ho vždy presvedčili, že mu peniaze vrátia a on im veril. Obžalovaný aj napriek tomu, že mu podpísal čestné prehlásenie a prisľúbil vrátenie peňazí, tieto mu v roku 2017 nevrátil. Až po tom, čo v mesiaci december 2017 oznámil obžalovanému, že podal trestné oznámenie, v mesiaci január 2018 obžalovaný prejavil záujem dohodnúť splátkový kalendár, ktorý dohodli až v máji 2018. Obžalovaný mu zaplatil na 3 krát sumu 1.700 € a družka obžalovaného V.N. F. mu v súčasnosti spláca po 150 € mesačne.

V neprospech obžalovaného svedčia aj listinné dôkazy, a to najmä fotokópie čestných prehlásení (na č.l. 35-36 spisu) o zapožičaní si obžalovaným od poškodeného Y. U. v období od 04.08. do 25.08.2017 celkovo sumy 5.100 €, ktoré mal vrátiť po uvoľnení účtu vo VÚB a.s. za predaj domu aj s pôvodnou dlžobou 11.250 € + úroky. Dňa 02.10. zapožičaná dodatočne suma 1.750 €, celková dlžná suma 6.850 €. Z fotokópií poštových poukázok (na č.l. 37-38 spisu) z fotokópie o realizácii prevodu finančných prostriedkov poškodeným prostredníctvom spoločnosti MoneyGram Payment Systems, Inc. - NAY, a.s. zo dňa 07.10.2017 a zo dňa 08.10.2017 (č.l. 39-42) mal súd za preukázané, že poškodený Y. U. poukázal poštovou poukázkou na meno obžalovaného dňa 06.11.2017 sumu 1.000 € a 500 €, dňa 09.11.2017 sumu 340 €, dňa 15.11.2017 sumu 400 € a na meno družky obžalovaného V. F. dňa 08.09.2017 sumu 100 €, dňa 02.10.2017 sumu 800 €, dňa 12.10.2017 sumu 400 € a 500 €, dňa 13.10.2017 sumu 400 €, dňa 30.10.2017 sumu 700 € a 1.500 €, dňa 31.10.2017 sumu 600 € a dňa 02.11.2017 sumu 450 €. Dňa 07.10.2017 poškodený poukázal sumu 250 € a dňa 08.10.2017 sumu 420 € na meno družky obžalovaného V. F. prostredníctvom spoločnosti MoneyGram Payment Systems, Inc. - NAY, a.s.

Podľa lustrácie Úradu geodézie, kartografie katastra SR zo dňa 04.12.2017 (na č.l. 80-83 spisu) obžalovaný a ani jeho družka neboli od roku 2011 do roku 2017 vlastníkami žiadnych nehnuteľností. Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka Nové Zámky zo dňa 20.12.2017 (č.l. 77 spisu) mal súd za preukázané, že obžalovaný nebol v roku 2017 evidovaný v registri poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, od 01.07.2017 do 20.12.2017 nepoberal dávky sociálneho poistenia, jeho družka V. F. poberala dôchodkové dávky. Podľa správy Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 19.12.2017 neboli od 01.07.2017 do 19.12.2017 neboli voči obžalovanému a ani voči jeho družke V. F. vedené žiadne exekučné konania. Podľa správ bankových inštitúcií - spoločností VÚB a.s., ČSOB, a.s., Slovenskej sporiteľne, a.s., UniCredit bank Slovakia, a.s., Tatra banky, a.s. a OTP banky, a.s (na č.l. 50-75 spisu), obžalovaný a jeho družka V. F. neboli v čase skutku majiteľmi bankového účtu. Zo správy spoločnosti Slovenská sporiteľňa a.s. a pripojených výpisov z účtov za obdobie od 01.07.2017 do 06.12.2017 bol poškodený Y. U. v čase skutku majiteľom osobného účtu a dvoch sporiacich účtov. Poškodený dokonca dňa 17.10.2017 uzavrel zmluvu o úvere č. 471002364 s dohodnutou mesačnou splátkou vo výške 79,82 € k 10. dňu v mesiaci a s dohodnutou 1. splátkou dňa 15.12.2017.

Čo sa týka svedkyne V. F., družky obžalovaného a jej vedomosti o pôžičkách poškodeného pre obžalovaného v roku 2017, táto tvrdila, že nebola svedkom poskytnutia pôžičky poškodeným pre obžalovaného s tým, že ona bola v roku 2017 s obžalovaným u poškodeného len raz a len od poškodeného sa dozvedela, že obžalovaný si od neho po návrate z výkonu trestu odňatia slobody požičal 1.700 €, ona nevie však kedy a ani za akým účelom, pričom túto sumu už vrátil osobne poškodenému na 3 krát. Obžalovaný bol v roku 2017 nezamestnaný, peniaze mu dával jeho otec. Nemá vedomosť o tom, že by obžalovaný v roku 2017 robil nejaké obchody a nepamätá si, či niekedy v roku 2017 cestoval do zahraničia. Ona si požičiavala peniaze od poškodeného bez vedomia obžalovaného za účelom vybavenia pôžičky vo výške 10.000 až 15.000 € v Rakúsku, z ktorej mu chcela vrátiť požičané peniaze a zvyšok minúť na vlastnú potrebu, mala dlhy aj na Sociálnej poisťovni, pričom výšku celkovo jej požičaných finančných prostriedkov poškodeným uviesť nevedela. O vybavovaní pôžičky v Rakúsku už nemá žiadne doklady. Výpoveď svedkyne je v rozpore s výpoveďou samotného obžalovaného najmä

z prípravného konania, kedy sám obžalovaný uvádzal, že poškodený mu zasielal peniaze aj na meno družky V. F..

Na základe takto vykonaného dokazovania súd konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona, nakoľko obžalovaný ako trestnoprávne zodpovedná osoba vedomá si svojho konania, narušil záujem spoločnosti na ochrane cudzieho majetku, keď na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu a spáchal taký čin na chránenej osobe.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zákona sa škodou malou rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Väčšou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy, t. j. najmenej 2.660,- Eur. Podľa § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona chránenou osobu sa rozumie osoba vyššieho veku. Podľa § 127 ods. 3 Tr. zákona sa osobou vyššieho veku na účely tohto zákona rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov.

Omyl je rozpor medzi predstavou a skutočnosťou. Obžalovaný svojim podvodným konaním predstieral okolnosti, ktoré neboli v súlade so skutočným stavom veci a poškodeného uviedol do omylu alebo využil jeho omyl, keď poškodeného využíjúc jeho dôveru a zníženú obozretnosť zavádzal uvádzaním rôznych fiktívnych zámienok za účelom vylákania finančných prostriedkov a tieto poškodenému nevrátiť, pričom poškodený týmto nepravdivým skutočnostiam uveril a požadované finančné prostriedky obžalovanému na tvrdený účel odovzdal v presvedčení, že tento mu požičané finančné prostriedky vráti a zabezpečí vrátenie aj predchádzajúceho dlhu. Obžalovaný sa konania voči poškodenému dopustil ako voči osobe chránenej - osobe vyššieho veku, keď tento mal vedomosť o veku poškodeného minimálne z konania vedeného proti nemu Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 5T/56/2015 za totožnú trestnú činnosť. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že v žalovanom období obžalovaný ani jeho družka neboli vlastníkami žiadnej nehnuteľnosti, ani žiadneho účtu v bankovej inštitúcii a neboli voči nim vedené ani žiadne exekučné konania. Pri právnej kvalifikácii súd zohľadnil na základe vykonaného dokazovania obžalovaným od poškodeného vylákaných finančných prostriedkov v celkovej sume 3.990,- €, ktorá suma pozostáva zo sumy 1.750 € poskytnutej obžalovanému v hotovosti dňa 02.10.2017 (č.l. 36 spisu) a zo sumy 2.240 € zaslanej na meno obžalovaného cestou pošty (č.l. 37), ktorá suma zodpovedá výške väčšej škody podľa Trestného zákona. Obžalovaný prejavil ochotu splácať dlh voči poškodenému až po oboznámení poškodeným o podanom trestnom oznámení a po následnom vznesení mu obvinenia a doručení uznesenia o vznesení obvinenia, pričom prvú splátku v sume 150 € poukázal poškodenému poštou dňa 22.05.2018 (č.l. 46 spisu), keď z jeho výpovede, ako aj z výpovede poškodeného zhodne vyplýva, že doposiaľ uhradil poškodenému spolu sumu 1.700 €.

Zavinenie obžalovaného je dané priamym úmyslom (dolus directus) podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Tr. zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Tr. zákonom.

Obžalovaný bol podľa lustrácie v registri priestupkov MV SR od 19.06.2018 doposiaľ 6 krát postihnutý za priestupky, z toho 2 krát aj za priestupky proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Súd z odpisu z registra trestov zistil, že obžalovaný bol na území SR 9 krát súdne trestaný, z toho v troch prípadoch na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen č.k. 5T/56/2015-294 zo dňa 19.05.2015, právoplatným dňa 16.06.2015, ktorým bol uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, ktorého konania sa dopustil v roku 2009 práve proti poškodenému Y. U., a ktorým bolo podľa § 44 Trestného zákona upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona vzhľadom na jeho odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/146/2013 zo dňa 04.09.2014. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona (účinného od 01.01.2006), pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok.

Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že nebola zistená žiadna v prospech obžalovaného svedčiaca poľahčujúca okolnosť podľa § 36 Tr. zákona. V jeho neprospech bola zistená priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, a to že v minulosti už bol za trestný čin odsúdený.

Po zohľadnení všetkých kritérií majúcich význam pre určenie druhu a výmery trestu, po dôslednom vyhodnotení osoby obžalovaného a vyhodnotení všetkých okolností prípadu, keď obžalovaný trestný čin spáchal aj napriek predchádzajúcim opakovaným odsúdeniam aj na nepodmienečný trest odňatia slobody, a to aj pre majetkovú trestnú činnosť, ktorej sa dopustil aj proti poškodenému Y. U., a tento čin spáchal, hoci bol z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/12/2014 zo dňa 13.11.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/18/2015 zo dňa 16.04.2015 podmienene prepustený Okresným súdom Trnava sp. zn. 7Pp/248/2015 zo dňa 11.01.2016, s určením skúšobnej doby na 4 roky, ktorá plynie do 11.01.2020, teda žalovaný skutok spáchal aj napriek tomu, že počas skúšobnej doby bol povinný viesť riadny život, nedopúšťať sa žiadneho protiprávneho konania. Súd preto uložil obžalovanému podľa § 221 ods. 4 Tr. zákona (trestná sadzba 3 roky až 10 rokov) s prihliadnutím na prevahu priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona (zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o ?-inu, t. j. z 3 rokov na 64 mesiacov) a s prihliadnutím na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona, trest odňatia slobody na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby vo výmere 64 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný trestný čin.

Trestnosť činu súd posudzoval a trest ukladal podľa zákona účinného v čase jeho spáchania v súlade s ustanovením § 2 ods. 1 Tr. zákona.

Nakoľko v adhéznom konaní si poškodený Y. U. nárok na náhradu škody neuplatňoval, preto súd o náhrade škody nerozhodoval.

S poukazom na zistený skutkový stav, riadiac sa pritom hore citovanými právnymi úvahami, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku.)

Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.